

Caragiiale

al tinerilor

D'ale carnavalului

Fiind un teatru de proiecte, instituția artistică buzoiană dă prilejul și tinerilor actori și regizori să se afirme, preluând spectacole realizate pe scena Studioului Casandra. Cu unele modificări, determinate de spațiu – căci Șerban Puiu, regizor ce aparține celei mai noi generații, a amplasat actul carnavalului în foaier, printre spectatori –, dar și de lucrul cu interpreții, **D'ale carnavalului** s-a înfățișat ca o adevărată premieră a teatrului din Buzău.

M-a interesat în acest spectacol mai ales poziția tinerilor față de comedia caragialiană, cu atât mai mult cu cât în anii '50 am aplaudat cu entuziasm concepția lui Sică Alexandrescu și pe marii interpreți ai Naționalului bucureștean, iar la sfârșitul deceniului al șaptelea, tulburătorul spectacol al Teatrului "Bulandra" în viziunea neliniștită și caustică a lui Lucian Pintilie. La sfârșit de veac și de mileniu, constat că pe tineri îi atrage la Caragiiale "plăcerea jocului dezlănțuit", atmosfera carnalescă, încurcăturile amuzante, ideea omului devenit marionetă în mâna hazardului.

Șerban Puiu a creat un specta-

col vesel, chiar foarte vesel, cu mult ritm și haz. Respectând textul, străduindu-se ca fiecare replică să se audă și fiecare moment să se

distingă, tinerii actori au evoluat cu totală dăruire, amuzându-se și ei, dorind parcă să nu lase clipele să fugă pe lângă ei. Nae Girimea, de pildă, este un june al naibii de petrecăreț. Apare la frizerie cu lăutarii după el – lăutari adevărați, care ne invită, la sfârșitul actului I, și pe noi la carnaval.

Toți interpreții joacă bine și cu bucurie – și Marius Florea, în palmuitul Crăcănel, și Cristian Crețu, în temperamentalul Pampon, și exploziva Marilena Chelaru, în Mița Baston –, dar în mod special aș dori să mă opresc asupra lui Vlad Zamfirescu, care i-a dat Catindatului și inocență, și nai-vitate, și suferință sinceră, și o teamă reală, contagioasă de "nenea Iancu", cel de la Ploiești. Suntem, cert, în fața unui actor care are și aptitudini tragice și care va putea juca admirabil

D'ALE CARNAVALULUI de IL. Caragiiale •
TEATRUL "GEORGE CIPRIAN" din BUZĂU • Data reprezentației: 5 aprilie 1998 • Regia: Șerban Puiu •
 Decorul și costumele: Rodica Garștea și Ana-Maria Ioneci • Distribuția: Gheorghe Ifrim (Nae Girimea), Cristian Crețu (Pampon), Marius Florea (Crăcănel), Vlad Zamfirescu (Catindatul), Florin Grigoraș (lordache), Marcelo Cobzariu (Un ipistat), Nadiana Sălăgean/Adriana Zaharia (Didina Mazu), Marilena Chelaru (Mița Baston), Mihai Brătilă (Un chelner).

deopotrivă drame și comedii. M-a interesat, acum la sfârșit de mileniu, această întoarcere la veselie, la sinceritate și seninătate.

Ileana Berlogea

Scenă din Carnavalul caragialian la Buzău

Veriga lipsă

Domnișoara Helsinki

... dintre Ionescu și Vișniec ar putea fi – fără doar și poate – George Astaloș, care, asemeni mai tânărului său confrate cu care împarte (auto)exilul parizian, și-a făcut intrarea pe scena românească după '89, cu un mare decalaj față de momentul scrierii pieselor respective.

Într-o ordine firească a dramaturgiei românești, această piesă ar fi trebuit să urmeze, de

exemplu, după **Gluga pe ochi** a lui Iosif Naghiu. Istoria textului, palpantă precum un roman polițist, a fost evocată, cu binecunoscutu-i talent de

causeur, de către autor, hистion înveterat (care s-a autocitat după caietul-program, cu ocazia inaugurării sediului complet renovat al

DOMNIȘOARA HELSINKA de George Astaloș. Traducerea: Andriana Fianu •
TEATRUL "TOMA CARAGIU" din PLOIEȘTI • Data reprezentației: 30 ianuarie 1998 •
 Regia, ilustrația muzicală și adaptarea: Bogdan Voicu • Scenografia: Anca și Daniel Răduță • Distribuția: Raluca Zamfirescu (Patroana), Comeliu Revent (Clientul), Teodora Cârstoi (Camerista), Daniel Chirea (Pictorul), Dumitru Palade (Intellectualul), Flavia Meterez (Helsinki).